

ÅKERIRÖRELSE

I samband med utvidgningen av verksamheten vid sågverket är det en person som skaffar sig en lastbil inom "Utomskogen", åkare Petrus Larsson i Östansjö. Frakten bestod av timmer, kol och tunnstav. Dessutom åkte han till kusten, Enånger, för att hämta strömming. August Wennström i Nordsjö hade en mindre lastbil och det var han som distribuerade strömmingen över området. Han körde också post och varor till affärerna. Båda var småbrukare och hade endast två-tre kor. Georg Göransson hade droskrörelse inom området hela undersökningsperioden. Förutom dessa nämnda personer, finns fyra till titulerade chaufför i mantalslängderna, men om dessa ägde egna fordon eller var anställda har jag inte kunnat utröna.⁶⁷

I Buntés mfl. och Wiks studier verkar 30-talet vara en första brytningspunkt för frakter av timmer. Flottningen blev på många håll alldeles för dyr, plus att det krävde en enorm arbetsinsats av många samtidigt. Det var mer fördelaktigt att frakta timmer på lastbil. Speciellt om sågverket låg en bit ifrån vattendraget. Det man ville slippa var den dyrbara bäckflottningen. Det blev vanligare under decenniet att transportera timret till huvudflottlederna istället för att som tidigare flotta hela vägen. För dem som kunde satsa kapital i en bil fanns inom transportnäringen stora möjligheter till stabila inkomster.⁶⁸